Перекладач: Микола Вінграновський
Джерело: З книги: Микола Вінграновський. Цю жінку я люблю. Лірика. Київ: Дніпро, 1990, с. 144.

Отче небесний, син твій спокушений,
Утихомир мої страсті земні.
Погляд мій спалений, подих мій здушений,
Я в небезпеці, страшно мені.

Виведи з відчаю крихту надії!
Сам не вберігсь непогрішний Адам:
В хтивім бажанні гріх заподіяв,
Райську красу за бажання віддав.

Світло життя, я в глибокій зажурі,
Вилікуй в серці болі біди
І порятуй мого човна від бурі,
В тиху причалість його заведи.

Ти, серцезнавцю, вовіки і нині
Знаєш ти все на дорозі людській,
Прошу: прости по своїй благостині
Всі недомовки в молитві моїй.

1840[1969]